

en Interesse, en Barme, som kun kan gribe dem, der ere opdragte til det Kald, i hvilket de virke; men paa den anden Side kan man, siger jeg, varetage det kun som en befalet Pligt. Jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister vil kunne forstaa, hvad jeg mener. Det er her en Forskjel i Baretagelsen af sit Embede, som Vedkommende er ustyldig i, men som paa en eller anden Maade maa vise sin Indflydelse (Afbyrdelse). Et æret Medlem bemærker: Lad os lægge det Hele hen under Marineministeriet! Ja, det er netop det, jeg vil bede den høie Regjering om at overveie, og det alvorligt. — Der er dernæst noget Andet, jeg vil tillade mig at bemærke. Jeg veed, og det vide Alle, at af og til hender det, naar der er tynd Is paa Søerne, at en Dreng falder i, forskjellige Menneſter eller en enkelt Mand vover sig ud og trækker Drengen i Land. Det staar strax i Bladene, fordi det saa at sige er foregaaet ligesom det store Publikums Dine, og saa ser man et Par Dage efter denne Mand belønnet med Medningsmedaillen. Det er en Medaille, som man kan sige, staar i første Række blandt de Dekorationer, som uddeles herhjemme, men hvor ofte hender det ikke, at lignende Handlinger udføres af Mænd ovre paa Syllands Vestkyst? Jeg tror, at man er altfor knap med at uddele den Slags Belønninger derovre, thi det forekommer mig, at det dog ikke er formeget at forlange eller at udtaale, at den Mand, der offerer sit Liv der, under de Forhold, er ligesaa meget værd som den Mand, der vover det under de nævnte ganske vist farefulde, men dog langt mindre farefulde Forhold. Hvorofte se vi ikke — og det maa vi være Redaktørerne af de forskjellige Dagsaviser meget taknemlig for (København: Dagbladene.) — ja, jeg siger Dagsavisene, jeg mener dem naturligvis alle —, at Bladene fremhæve Exempler paa Mod og Uforfærdethed hos Biskopperne eller den danske Sømandstand overhovedet. Det er kun nogle faa Dage siden, at endel af os, idetmindste jeg, saae berettet, at en Skibsfører — han hed iøvrigt Mikkelsen og førte et Skib „Immanuel“ ned fra Jansø — med Livsfare havde reddet Befætningen paa et norst Skib ude i Nordøen. Sa det kom tilfældigt frem, fordi en Redaktør havde faaet det at vide. Jeg har imidlertid sjældent eller aldrig, naar jeg undtager et eneste Tilfælde, hørt, at saadanne Folk have faaet noget Anerkjendelse af den høitærede Indenrigsminister; men, siger jeg, det ligger i Sagens Natur, thi det er vanskeligt for Folk at bestemme Sigt, naar de ikke selv ere Sømand

og ikke have været under saadanne Omstændigheder. Det er vanskeligt for saadanne Folk at føle, hvad de Mænd have gjort, naar de ikke selv have været med til, om jeg saa maa sige, paa den Maade at se Døden under Dine. De have ikke den rette Følelse af, hvad det vil sige, at sette en Baad ud under saadanne Forhold og rebde saamange Menneſter paa een gang. Der har ogsaa for kort Tid siden staaet nævnt et Exempel — Sigt saar paa mig, og jeg tror ogsaa paa Andre, naar vi komme til at læse det. Hjertet til at banke af Glæde — om et dansk Skib, ovre under England, som under en lignende forrygende Storm som den, vi fornylig have haft herhjemme, foretog Manøvrer, som ved deres suukke og usforfærdede Udførelse endogsaa have vakt Englændernes Beundring. Sa, det staar endog berettet i Bladet the Scotsman, at der paa Kysten var samlet en Masse Menneſter, som saae undrende paa enhver af Mandſkabet, der var som bundet paa sin Post. Det kunne vi ogsaa takke Redaktionerne for; men det ser man aldrig paaskjønnet, ikke engang en Skrivelse eller noget Lignende, thi dette Exempel skulde maaske, det indbrømmer jeg, ikke nævnes blandt dem, som skulle have anden officiel Udmærkelse. Det Hele vinder ind som Dug om Morgenens, naar Solen staar op og skinner. Der er Ingen i Ministeriet, der veed, hvad det vil sige, hvormeget det her gjælder om, hvilken Landsnærverelse der skal til for at fuldføre en saadan Gjerning. — Jeg kan fuldt ud slutte mig til en Bemærkning — jeg har selv tidligere paa andet Sted udtaalt noget Lignende — af det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgkreds (Berg), at han troede, at Sagen var bedst tjent med, at enten Redningsvæsenet og Søfartsforholdene i det Hele bleve henlagte under Marineministeriet eller dog indordnedes i Forbindelse med lignende Sager under et særligt Departement under Indenrigsministeriet, og det under alle Omstændigheder under Tilsyn af en særlig til Søvæsenet og Gjærningen paa Havet opdragen Mand. — Jeg vil nu slutte med en Tak til Thinget og til den høitærede Formand, fordi han ikke har standset mig, idet jeg fuldt vel føler, at mine Udtalelser ligge lidt fjernere fra Sagens virkelige Befæffenhed end strengt tilladeligt.

Suel: I det jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet, skal jeg strengt holde mig til Sagen og lade det ligge, som ikke vedkommer den. Jeg